

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
«ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА»**

Факультет психології

Кафедра філософії, соціології та релігієзнавства

**СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ФІЛОСОФІЯ І МЕТОДОЛОГІЯ НАУКИ**

Освітня програма «Публічне управління та адміністрування»

Спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування

Галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування

Затверджено на засіданні кафедри
філософії, соціології та релігієзнавства
протокол № 1 від «02» січня 2024 р.

м. Івано-Франківськ – 2024р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Опис дисципліни
3. Структура дисципліни
4. Система оцінювання курсу
5. Оцінювання відповідно до графіку навчального процесу
6. Ресурсне забезпечення
7. Контактна інформація
8. Політика курсу

1. Загальна інформація

Назва дисципліни	Філософія і методологія науки
Освітня програма	Доктор філософії (PhD)
Спеціалізація (за наявності)	відсутня
Спеціальність	281 Публічне управління та адміністрування
Галузь знань	28 Публічне управління та адміністрування
Освітній рівень	третій (освітньо-науковий) рівень
Статус дисципліни	нормативна
Курс / семестр	1 курс / 1 семестр
Розподіл за видами занять та годинами навчання (якщо передбачені інші види, додати)	Лекції – 20 год. Семінарські заняття / практичні / лабораторні – 10 год. Самостійна робота – 60 год.
Мова викладання	українська
Посилання на сайт дистанційного навчання	www.d-learn.pnu.edu.ua

2. Опис дисципліни

Мета та цілі дисципліни

Мета: пояснити аспірантам місце і роль філософії у контексті формування наукового знання, розкрити особливості наукового пізнання та можливостей застосування у ньому філософської методології, ознайомити з найбільш значущими світоглядними ідеями на всіх етапах цивілізаційного розвитку, які визначали характер розвитку науки.

Завдання: розкрити предмет і завдання філософії і методології науки, ознайомити з особливостями її історичного розвитку, експлікувати найважливіші наукові ідеї представників античної, середньовічної, ренесансної, новочасної та сучасної філософії, з'ясувати найважливіші методологічні принципи філософського осмислення буття, людини, свідомості, пізнання, методу, суспільства, культури, сформулювати системний науковий світогляд, вдосконалити навички наукового пошуку, застосування філософських, загальнонаукових методів під час виконання науково-дослідних завдань за темою дисертації

Компетентності

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору (здатність до абстрактного та критичного мислення; здатність критично осмислювати події та явища, використовувати філософську рефлексію для формування власної світоглядної позиції, системного наукового світогляду та загального культурного світогляду; здатність до розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності за спеціальністю; здатність формувати дослідницьке поле власного оригінального наукового дослідження у відповідності до сучасної парадигми наукового знання).

ЗК 2. Здатність переосмислювати наявне та створювати нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі соціальні, наукові, культурні, етичні та інші проблеми (здатність застосування методології та методики дослідницької роботи для створення нових системоутворюючих знань; здатність виявляти евристичні можливості та межі наукової методології та використовувати релевантний дослідницький інструментарій).

ЗК 4. Здатність презентувати результати досліджень на всіх рівнях українською та однією з іноземних мов європейського простору (здатність застосування методології та методики дослідницької роботи для створення нових системоутворюючих знань; здатність виявляти евристичні можливості та межі наукової методології та використовувати релевантний дослідницький інструментарій; здатність аналізувати інформацію подану в різних наукових джерелах, формувати на їхньому тлі власну дослідницьку позицію та професійно вести наукову дискусію).

ЗК 6. Здатність організовувати та проводити навчальний процес у вищій школі, розробляти методичне забезпечення навчального процесу у галузі публічного управління та адміністрування (здатність аналізувати методологічні проблеми; здатність застосовувати знання основ педагогічної діяльності, дидактики вищої школи, традиційні та інноваційні форми навчання і педагогічні технології у сфері професійної діяльності).

Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність до оволодіння та розвитку методології наукової, педагогічної й управлінської діяльності (розуміння змісту найважливіших філософсько-світоглядних проблем; розуміння особливостей наукового пізнання у порівнянні з іншими видами пізнання; розуміння функцій науки, її ролі як культурного феномену та соціального інституту, ролі наукових революцій у соціокультурному процесі; здатність здійснювати порівняльний аналіз особливостей наукових поглядів мислителів різних історичних періодів; здатність самостійно досліджувати теоретичні та прикладні проблеми філософії і методології науки та узагальнювати їх в межах власного фахового зацікавлення; здатність оперувати найважливішими принципами та методами наукового пізнання).

здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в галузі наукових досліджень;

ФК 3. Здатність забезпечувати належний рівень якості наукових/науково-методичних продуктів, послуг чи процесів у сфері публічного управління та адміністрування.

здатність, критично переосмислюючи стереотипи, глибоко й всебічно висвітлювати основні питання наукового пізнання, формулювати й аргументовано захищати власну думку щодо змісту дискусійних положень, проявляючи толерантність до поглядів інших людей на ці проблеми, спрямувати набуті знання з філософії і методології науки на вироблення методологічних засад своєї особистої гуманітарної і фахової підготовки;

здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з права та суміжних галузей.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Знати наукові концепції (теорії), термінологію, історію розвитку та сучасний стан наукових знань, ідентифікувати теоретичні й практичні проблеми з публічного управління та адміністрування (знати зміст найважливіших філософсько-світоглядних проблем, основні етапи розвитку науки, усвідомлювати її роль як культурного феномену та соціального інституту, використовувати філософську рефлексію для формування власної світоглядної позиції; застосовувати наукові знання термінології, основні закономірності мислення та пізнання, формулювати поняття і категорії, класифікувати та узагальнювати явища соціальної дійсності)

ПРН 2. Знати та дотримуватися основних засад академічної доброчесності у науковій і освітній (педагогічній) діяльності (здатність дотримуватися професійної етики, принципів академічної доброчесності в наукових дослідженнях та науково-педагогічній діяльності).
доброчесно виконувати наукові завдання та застосовувати навички академічної доброчесності та академічної культури у професійній науково-педагогічній діяльності).

ПРН 3. Знати та уміти застосовувати загальні та спеціальні методи наукового пізнання, закони, закономірності та принципи управління для розв'язання проблем публічного управління та адміністрування (критично сприймати та аналізувати існуючі думки, ідеї, тексти, формулювати власні гіпотези, шукати шляхи розв'язання наукових проблем; формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні докази, зокрема, результати теоретичного аналізу, експериментальних досліджень (опитувань, спостережень тощо), наявні літературні дані)

ПРН 5. Знати основні засади наукового менеджменту, управління науковими проектами, реєстрації прав інтелектуальної власності (застосовувати сучасні методи викладання у вищій школі та впроваджувати інноваційні технології у викладацькій практиці; розуміти загальні принципи та методи наук, а також методологію наукових досліджень, застосовувати їх у власних наукових дослідженнях та у викладацькій практиці)

ПРН 11. Уміти отримувати науково-прикладні результати, які сприяють розв'язанню важливої теоретичної або прикладної проблеми в галузі публічного управління та адміністрування, що мають загальнонаціональне або світове значення (виявляти основні тенденції розвитку науки й наукових досліджень у сучасному світі, оцінювати актуальність запланованих досліджень, використовувати філософсько-світоглядні здобутки минулого для осмислення наукових проблем сьогодення; дотримуватися при формуванні дослідницького поля власного оригінального наукового дослідження засадничих принципів логіки наукового пізнання, використовувати релевантну дослідницьку методологію; вести наукову дискусію та аргументовано відстоювати власну наукову позицію у різних комунікативних ситуаціях і зацікавлювати результатами власного дослідження).

3. Структура дисципліни

№	Тема	Результати навчання	Завдання
1	Тема 1. Філософія і методологія науки: основне коло проблем	Проблема виникнення філософії як теоретичної форми осягнення світу. Предмет та об'єкт філософії як відображення фундаментальних питань відношення «людина – світ». Пошук універсальних принципів пояснення форм буття. Людиновимірність сутності філософії як методологічний принцип. Філософія як метанаука та як методологія науки. Методологічна функція філософії у розвитку інших наук. Дискусійність, антиномічність, плюралізм,	<ul style="list-style-type: none"> • Тести, • Контрольні запитання, • Кейси, • Завдання для самостійної роботи

		раціоналізм, системність як особливості філософії. Співвідношення філософії та науки. Особливості наукового пізнання в порівнянні з міфологічним, релігійним, мистецьким, повсякденним. Предмет дослідження у гуманітарних, природничих та технічних науках. Проблема точності філософських та наукових знань. Значення категоріальності філософського знання та універсальності філософських категорій для розвитку науки. Основні функції науки.	
2.	Тема 2. Основні етапи розвитку науки	Періодизація становлення наукових знань. Загальна характеристика східної «протонауки». Методологічні особливості концепцій буття та пізнання у філософії Стародавнього Сходу. Своєрідність філософських систем та шкіл Стародавнього Китаю та Індії. Основні філософські школи Стародавньої Індії та їх провідні ідеї. Філософські школи Стародавнього Китаю: провідні ідеї. Формування наукових знань у період Античності. Методологічні особливості концепцій буття та пізнання у Давньогрецькій натурфілософії. Проблема першопочатку як початку філософування. Аксиоматичне та інтелектуальне тлумачення першопочатку у натурфілософських вченнях античності. Значення античного атомізму для розвитку філософії та науки. Антропоцентризм софістів та Сократа у вченнях про буття та пізнання. «Теорія ідей» Платона та її методологічний зв'язок із теорією пізнання. Вчення Платона про душу у контексті теорії пізнання. Діалектика як шлях до пізнання сутності світу та істини. Методологічний зв'язок «теорії ідей» із етичними та суспільно-політичними поглядами Платона. Проблема першооснови буття та його основні причини у метафізиці Аристотеля. Критика Аристотелем гераклітівської філософії. Методологічний взаємозв'язок онтології, гносеології, логіки, етики та соціальної філософії у творчості Аристотеля. Методологічні особливості елліністичного періоду античної філософії. Методологічний вплив античної філософії на становлення середньовічної філософії. Історичне значення виникнення християнства для формування філософії Середньовіччя. Особливості розвитку наукової думки в	<ul style="list-style-type: none"> • Тести, • Контрольні запитання, • Кейси, • Завдання для самостійної роботи

		<p>Європі за доби Середньовіччя. Методологічні особливості апологетики та патристики. Теоцентризм філософських поглядів Середньовіччя. Основні проблеми філософії Середньовіччя. Співвідношення віри та розуму у філософії Середньовіччя. Розвиток номіналізму і реалізму в контексті проблеми універсалій. Співвідношення релігії і філософії, віри і розуму, душі і тіла як методологічні проблеми Середньовічної філософії. Особливості схоластичної філософії. Методологія доведення існування Бога у вченнях середньовічної філософії. Особливості розвитку арабської середньовічної філософії. Вплив філософії на формування історичного розвитку філософії та науки. Відродження та Реформація як ідеологічна передумова розвитку науки Модерну. Основні методологічні риси філософії епохи Відродження. Антропоцентризм та гуманізм філософських поглядів епохи Відродження. Проблема людини і суспільства у поглядах мислителів Відродження. Гуманістичний ідеал справедливого суспільства Т. Мора і Т. Кампанелли. Соціально-філософська і політична доктрина Н. Макіавеллі. Взаємозв'язок природознавчих відкриттів та філософії епохи Відродження. Пантеїзм філософських поглядів. Становлення класичної науки Нового часу. Проблема пошуку універсального методу пізнання у філософських концепціях Нового часу. Емпіризм, раціоналізм, сенсуалізм. Методологічні принципи теорії пізнання Ф. Бекона та критика «схоластичного» розуму. Вчення про «примари» людського розуму. Концепція нової науки та методологічні принципи класифікації наук у поглядах Ф. Бекона. Основні методологічні правила для керівництва розуму Р. Декарта. Сумнів як методологічна основа пізнання Р. Декарта. Принцип тотожності мислення та існування у вченні Р. Декарта. Проблема субстанції у філософії Нового часу: монізм, дуалізм та плюралізм. Методологічні проблеми пояснення природи, людини та суспільства у філософських поглядах мислителів Нового часу. Методологічні особливості «коперніканського перевороту» І. Канта у теорії пізнання. Пізнання як конструювання</p>	
--	--	---	--

		<p>предмета. Роль суб'єкта у пізнанні світу. Априорні форми чуттєвого, розсудкового та розумового пізнання. Співвідношення априоризму та агностицизму як методологічних принципів філософії І. Канта. Дуалізм феноменального та ноуменального світів у філософській системі І. Канта. Антиномічність як методологічний принцип пізнання фундаментальних проблем філософії у поглядах І. Канта. Особливості категоричного імперативу І. Канта. Суб'єктивний ідеалізм як методологія творчості Й. Фіхте. Обґрунтування науковчення та принципи науковості у системі філософії Й. Фіхте. Об'єктивний ідеалізм як методологія творчості В. Шеллінга. Проблема об'єкта та суб'єкта, тотожності мислення і буття у філософії В. Шеллінга. Абсолютний ідеалізм як принцип філософії Г. Гегеля. Панлогізм та методологічні особливості феноменології духу та діалектики Г. Гегеля. Антропологічний матеріалізм філософії Л. Фойєрбаха. Виникнення та особливості розвитку філософії науки в ХІХ-ХХ ст. Некласична парадигма мислення. Основні методологічні особливості сучасної філософії. Плюралізм філософських напрямків сучасної філософії. Сцієнтизм та антисцієнтизм. Науки про природу та науки про культуру у неокантіанстві баденської школи. Волонтаризм та ірраціоналізм як методологічні принципи «філософіїжиття». Інтуїтивізм як творчий аспект пізнання світу у «філософії життя». Ірраціоналізм як методологічний принцип філософії психоаналізу. Проблема підсвідомого та структура свідомості у філософії психоаналізу З. Фрейда. Філософсько- методологічні проблеми герменевтики. Умови пізнання і розуміння світу у герменевтиці. Герменевтичне коло як методологічний принцип пізнання істини. Філософські проблеми феноменології. Проблема часовості та інтенціальності свідомості у феноменології. Феноменологічна редукція як методологічний принцип пізнання буття. Буття, свідомість та «пограничні ситуації» у філософії екзистенціалізму. Проблема істини у філософії прагматизму. Проблема наукового факту та завдань науки у філософії позитивізму, неопозитивізму та</p>	
--	--	---	--

		<p>постпозитивізму. Принцип верифікації. Фальсифікаціонізм та методологічний анархізм як основи методології постпозитивізму. Концепція наукових революцій Т. Куна. Парадигмальність як методологічна основа наукового дискурсу. Специфіка постнекласичної науки. Принцип структури як умови пізнання світу у філософії структуралізму та постструктуралізму. Співвідношення філософії та науки у філософії неотомізму. Філософія постмодернізму та методологічний принцип неповноти та фрагментарності пізнання світу.</p>	
3	<p>Тема 3. Гносеологія та проблеми наукового пошуку</p>	<p>Гносеологія як філософська теорія пізнання. Суб'єкт та об'єкт пізнання. Поняття «пізнання» та його види. Гносеологічні принципи. Раціоналізм, гносеологічний оптимізм, агностицизм та скептицизм у пізнанні світу. Рівні і форми пізнання. Чуттєве та раціональне у пізнанні. Інтуїція та віра у пізнанні. Проблеми об'єктивності пізнання. Поняття «знання». Види знання. Методологічні підходи до інтерпретації істини. Критерії істини у науці та філософії. Структура наукового пізнання. Основні форми теоретичного рівня наукового пізнання. Емпіричний та теоретичний рівні наукового пізнання. Принципи науково пізнання. Форми наукового пізнання. Методи і прийоми наукового дослідження. Поняття методу, методології та методики. Методи теоретичного рівня наукового пізнання. Методи емпіричного рівня наукового пізнання. Методологічні проблеми наукових відкриттів. Системність як методологічний принцип наукового знання. Діалектика як логіка та теорія пізнання. Категорії діалектики та принципи діалектики. Субстанційні (одиничні) та співвідносні (парні) категорії діалектики. Сутність і явище, форма і зміст, можливість і дійсність, необхідність і випадковість, одиничне та загальне, абстрактне і конкретне, історичне та логічне, частина і цілей як категорії діалектики. Принципи єдності історичного та логічного, наявності суперечностей та протилежностей, діалектичної самосуперечності всього існуючого, тотожності протилежностей, розвитку, принцип боротьби діалектичних протилежностей, принцип переходу, зняття,</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Тести, • Контрольні запитання, • Кейси, • Завдання для самостійної роботи

		матеріальної єдності світу та принцип загального зв'язку у діалектиці. Діалектичні закони та їх претензія на універсальність пізнання буття. Закон єдності і боротьби протилежностей. Закон переходу кількісних змін у якісні. Закон заперечення.	
4.	Тема 4. Наука як рушійна сила сучасного прогресу. Етика науки	<p>Поняття «прогрес» та «науково-технічний прогрес». Специфіка соціальних та природних законів. Закони суспільного буття та об'єктивний зміст. Співвідношення суспільних законів та волі людини. Методологічні підходи до суспільного прогресу та його критеріїв. Позитивні та негативні наслідки науково-технічного прогресу. Методологічні проблеми побудови громадянського суспільства в Україні. Проблема майбутнього як методологічна проблема соціальної філософії. Соціальне прогнозування, його типи і методи. Методологічні підходи до інтерпретації суб'єкта історії та чинників історичного розвитку. Аксиологічний підхід до життя людини і суспільства в історичному процесі. Проблема сенсу історії. Закони логіки та закони науки. Поняття законів та закономірностей в науці. Співвідношення законів природи та законів суспільства як методологічна проблема. Сутність поняття «наукова революція». НТР та її соціальні наслідки. Поняття «глобальні проблеми людства». Методологічні підходи до пояснення духовної діяльності. Поняття духовності та моральності. Моральний вибір і моральна відповідальність у науці. Поняття академічної доброчесності. Академічна доброчесність як чинник суспільних трансформацій. Прояви академічної недоброчесності в навчальній та науковій роботі. Академічна доброчесність та її інструменти. Академічна доброчесність: данина моді чи життєва необхідність?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Тести, • Контрольні запитання, • Кейси, • Завдання для самостійної роботи

4. Система оцінювання курсу

Накопичування балів під час вивчення дисципліни	
Види навчальної роботи	Максимальна кількість балів
Практичне заняття (тестування)	30
Самостійна робота	10
Індивідуальне завдання	10
Екзамен	50
Максимальна кількість балів	100 балів

Система оцінювання курсу відбувається згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень аспірантів, що регламентовані в університеті. Допуск до іспиту становить максимум 50 балів, бал за складання іспиту (підсумковий контроль) становить максимум 50 балів.

Під час 5 аудиторних занять передбачене проведення тестування (максимум 30 балів).

За кожне відвідане лекційне заняття аспірант отримує один бал. У підсумку максимальна кількість балів за відвідані лекційні заняття може становити 10 балів. При виставленні допуску до іспиту (максимум 50 балів) враховуються навчальні досягнення аспірантів (бали), набрані на поточному оцінюванні, контрольному тестуванні під час аудиторних занять (30 балів), при виконанні індивідуальних завдань (індивідуальне науково-дослідне завдання за темою дисертаційного дослідження – 10 балів) для самостійної роботи, а також бали, отримані за відвідування лекцій (10 балів).

Загальна максимальна сума балів, яка присвоюється аспіранту за курс, становить 100 балів, яка є сумою балів за виконання практичних завдань, відвідування лекцій, підсумкову контрольну роботу, самостійну роботу (модуль 1) та бали, отримані під час іспиту (модуль 2). Допуск до екзамену передбачає отримання рейтингової підсумкової оцінки (максимум 50 балів, мінімум 25 балів). При виставленні рейтингового підсумкового балу обов'язково враховується присутність аспіранта на заняттях (у тому числі на лекційних), активність аспіранта під час семінарських занять; недопустимість пропусків та запізнь на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час опитування та виконання письмових завдань; списування та плагіат.

Аспірант, який не набрав 25 балів, до іспиту за відомістю №1 не допускається. У такому випадку аспірант користується повторним правом отримати допуск на складання іспиту за відомістю №2. Третя спроба за відомістю №3 передбачає обов'язкове комп'ютерне екзаменаційне тестування.

5. Оцінювання відповідно до графіку навчального процесу

Робота на парах	Оцінка за самостійну роботу	Оцінка за індивідуальне завдання	Екзамен	Разом
-----------------	-----------------------------	----------------------------------	---------	-------

30	10	10	50	100
<ul style="list-style-type: none"> Оцінювання відповідей здобувачів на практичних заняттях відбувається за 100 бальною шкалою. 				

Критерії оцінювання за 100-бальною шкалою:

- 90-100 балів* – Здобувач вільно володіє навчальним матеріалом; висловлює свої думки; творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань; комунікативні уміння та навички сформовані на високому рівні; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання і оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань.

- 70-89 балів* – Здобувач вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні граматичні помилки у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці; за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдань.

- 50-69 балів* – Здобувач володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно; на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків; знайомий з основними поняттями навчального матеріалу; комунікативні уміння та навички сформовані частково; під час відповіді допускаються суттєві граматичні помилки; має елементарні нестійкі навички виконання завдань; планує та виконує частину завдань за допомогою викладача.

- Менше 50 балів* – У здобувача не сформовані комунікативні уміння та навички; студент допускає велику кількість граматичних помилок, що ускладнює розуміння; студент не володіє навчальним матеріалом; виконує лише елементарні завдання, потребує постійної допомоги викладача.

6. Ресурсне забезпечення

Матеріально-технічне забезпечення	Мультимедіа (відеофайли, рисунки, схеми)
Література:	
<ol style="list-style-type: none"> Академічна доброчесність: проблеми дотримання та пріоритети поширення середмолодих вчених : кол. моногр. / за заг. ред. Н.Г. Сорокіної, А.Є. Артюхова, І.О. Дегтярьової. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. 169 с. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. осв. політики»; за заг. ред. Т.В. Фінікова, А.Є. Артюхова. К. : Таксон, 2016. 234 с. Андрущенко В. П., Михальченко М. І. Сучасна соціальна філософія. [Текст] : курс лекцій. К. : Генеза, 1996. 368 с. Андрущенко В. П. Історія соціальної філософії: (Західноєвропейський контекст). К. : Тандем, 2000. 416 с. Бичко А. К., Бичко І. В., Табачковський В. Г. Історія філософії: підручник. К. : Либідь, 2001. 408 с. Дойчик М. В. Ідея гідності людини у сократичних діалогах Платона. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. 2015. Вип. 102 (10). С. 305–309. Дойчик М. В. «Действуя достойно, мы становимся достойными»: феномен 	

достоинства в «Никомаховой этике» Аристотеля. Социальное воспитание: научный журнал. Витебск, 2015. №1 (5). С. 30–37.

8. Дойчик М. В. Гідність людини у філософії стоїцизму. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. 2009. Вип. 17. С. 203–212.

9. Дойчик М. В. Ідея гідності людини в європейському ренесансному гуманізмі. Гілея: науковий вісник. 2010. Вип. 40. С. 125–131.

10. Дойчик М. В. Ідея гідності у філософії Томаса Гоббса. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. 2018. Вип. 132 (5). С. 150–156.

11. Дойчик М. В., Гоян І. М. Егалітаристський підхід до розуміння гідності людини у соціально-етичній концепції Джона Локка. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. 2018. Вип. 138 (11). Ч.2. Філософські науки. С. 12–16.

12. Дойчик М. В. Толерантність як вияв гідності нації. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. 2008. Вип. 15. С. 273–280.

13. Дойчик М. В. Категорія «гідність» у філософії Імануїла Канта. Вісник Прикарпатського університету. Філософські і психологічні науки. 2011. Вип. 14. С. 87–92.

14. Історія філософії [Текст]: словник за заг. ред. В. І. Ярошовця. . К. : Знання України, 2006. 1200с.

15. Ратніков В.С. Основи філософії науки і філософії техніки: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2012. 291 с.

16. Рассел Б. Історія західної філософії. К. : Основи, 1995. 759 с.

17. Степин В.С. Философия науки. Общие проблемы: ученик для аспирантов и соискателей ученой степени кандидата наук. М : Гардарики, 2006. 384 с.

18. Філософія та методологія науки: підручник / Добронравова І.С., Сидоренко Л.І. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. 223 с.

19. Філософія науки: підручник / Добронравова І.С., Сидоренко Л.І., Чуйко В.Л. та ін. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2018. 255 с.

20. Філософія науки. Навчальний посібник / Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г.М., 2017. 588 с.

21. Хостантинов В.О. Філософія науки: курс лекцій. Миколаїв: МНАУ, 2017. 188 с.

22. Doichuk M. Cultivating dignity in Jean-Jacques Rousseau's social-ethical conception: gender aspect / Maksym Doichuk // Вісник Прикарпатського університету. Філософські науки. – Івано-Франківськ: Видавництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2018. – Випуск 21. – С.16-22.

23. Doichuk M. Protestant view on Human Dignity from the perspective of Max Weber's methodological individualism: social potential. Релігія та Соціум: міжнародний часопис. 2018. № 1-2 (29-30). С. 71–77.

24. Doichuk M, Doichuk O. The Idea of Dignity in Contemporary Scientific Discourse. Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences, 2019. 2 (2). P. 3 – 12.

7. Контактна інформація

Кафедра	Кафедра філософії, соціології та релігієзнавства м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57, каб. 503 (Гуманітарний корпус)) тел. +38 (034) 259-60-15 https://kfsr.pnu.edu.ua
---------	---

<p>Викладач Дойчик Максим Вікторович</p>	 <p>доктор філософських наук, доцент, завідувач кафедри філософії, соціології та релігієзнавства</p>
<p>Контактна інформація викладача</p>	<p> +38 0955702451 maksym.doichyk@pnu.edu.ua</p>

8. Політика курсу

1. Інформація щодо результатів тестування, виконання індивідуальних / групових робіт, презентації результатів самостійної роботи, загальна оцінка змістового модуля в цілому надається кожному аспіранту індивідуально. Неприпустимими є плагіат та списування.
2. Інформація щодо оцінки виконання індивідуального науково-дослідного завдання надається здобувачеві після представлення (у т.ч. публічного) результатів виконання роботи. Результати індивідуального науково-дослідного завдання подаються аспірантами згідно розкладу семінарських занять на 7 тижні навчання. Сумарна оцінка за змістовими модулями надається на 14 тижні навчання.
3. Присутність і робота аспірантів на лекційних, семінарських заняттях, іспиті є обов'язковою. Теоретичні матеріали з курсу, а також додаткові ресурси для його засвоєння є доступними на сайті дистанційної освіти (за поданим вище посиланням) та у форматі електронної інформації на сайті бібліотеки університету <http://lib.pnu.edu.ua/read.php?id=11287>.
4. При виставленні допуску до іспиту (максимум 50 балів) враховуються навчальні досягнення аспірантів (бали), набрані на поточному оцінюванні, контрольному тестуванні під час аудиторних занять (30 балів), при виконанні індивідуальних завдань (індивідуальне науково-дослідне завдання за темою дисертаційного дослідження – 10 балів) для самостійної роботи, а також бали, отримані за відвідування лекцій (10 балів). Аспірант, який не набрав 25 балів, до іспиту за відомістю №1 не допускається. У такому випадку аспірант користується повторним правом отримати допуск на складання іспиту за відомістю №2.
5. Контактні дані для онлайн допомоги та консультування:
Викладач: Дойчик М.В. , maksym.doichyk@pnu.edu.ua, Аспірантська академічна група у viber. Онлайн консультації також можуть проводитись з використанням Viber (+380955702451).

Викладач

Дойчик М.В.